

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 205.

58de Møde.

Trebagen den 19de April.

(Forts.)

Steen (forts.) Jeg maa fremdeles erindre Dem om, at en overordentlig Krigsskat tilsligter fortrinsviis at ramme dem, som have Noget at undvære, dem, som have Udgifter at sætte ned paa, dem, som kunne indskrænke sig med Hensyn til Anskaffelsen af Luxusartikler eller med Hensyn til Nydelsen af kostbare Fornøielser eller, som kunne gjøre deres Klædebragt simplere eller deres Levemaade tarveligere; dette gjælder ikke om dem, som have meget smaa Indtægter, og jeg troer ikke, at det gjælder om denne Klasse af Jordbeiere, jeg troer ikke, at de anskaffe sig mange Luxusartikler eller anvende Meget paa Fornøielser, jeg troer, at de leve saa tarveligt og klæde sig saa simpelt, som de kunne. Dernæst har man bemærket, at der dannes et nyt privilegeret Hartkorn paa denne Maade; jeg kan ikke forstaae, at der kan være Tale om at skabe et privilegeret Hartkorn ved et enkelt Mars Skat. Men, dersom man i alle Tilfælde skaber et saadant privilegeret Hartkorn, og, dersom det er sandt, at de, som have politiske Rettigheder, ogsaa skulle bære deres Deel af Byrderne, saa gjælder alt Dette ikke alene Hartkornseiere under 2 og 4 Skpr., men saa gjælder det Embedsmænd under 200 Rbd., saa gjælder det ogsaa Kjøbenhavns Borgere, der kun svare een Portion Næringskat, og Borgerne i Kjøbstæderne, der ere ansatte til det mindste Bidrag efter Formuen, og alle Giere af Skibe, som ikke ere 2 Commercelæster dragtige. Hvad man saaledes vil gjøre gjældende med Hensyn til det Ene, maa man ogsaa gjøre gjældende med Hensyn til det Andet. Man holder sig altsaa langtfra ikke strengt nok til denne Stats Natur som overordentlig, ligesom man ogsaa tilfidsætter den Grundtanke, som gaaer igjennem hele Loven, saaledes som den

har været tidligere, og som den nu foreligger baade i Regjeringens og Udvalgets Udkast; thi Loven tilsligter at beskaffe de forskjellige Borgere i et stærkere Forhold, end deres Indtægter tiltage, saaledes, at man ikke ansætter Skatten ligefrem proportional med Indtægten eller Formuen, men man lader den tage til i stærkere Grad. Dette Princip er gennemført med Hensyn til de øvrige Classer, og bør ogsaa gennemføres med Hensyn til denne. Man har sagt, at det var vilkaarlig Grændsebestemmelse, som var sat ved de 4 Skp. og de 2 Skp. Hartkorn; jeg vil spørge, om ikke den Grændsebestemmelse, som er sat for Borgeren i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, for Skibsrederne, om den ikke er aldeles lige saa vilkaarlig. Man vil indvende, at Loven har ikke været saa consequent i alle sine Dele, som den burde være. Man vil maaskee godtgjøre dette ved at anføre, at Gierne af nogle saa Obligationer paa nogle hundrede Daler ikke ere fritagne, men komme til at betale Skat af disse; det er vel saa, men man maa ikke glemme, at det er yderst vanskeligt, ja maaskee umuligt, at træffe nogen Maade, hvorpaa man kunde ramme denne Klasse ulige efter Formuen. Dersom dette kunde tænkes, saa vilde jeg maaskee ogsaa være tilbøielig til at stemme for, at de fritoges, som havde een eller to Obligationer indtil en vis Sum; jeg siger dog kun maaskee; thi det er overmaade sandsynligt, at de, som nyde Rent af Obligationer, ogsaa paa anden Maade have et Erhverv, ved hvilket de kunne ernære sig, uden at lide noget betydeligt Tab ved at affortes en lille Deel af Renten af deres Obligationer. — Der er ogsaa et andet Punkt i Loven, som man vist vil besynde for Inconsequents; man vil vel beraabe sig paa det Resultat, som kommer ud ved en Sammenligning af Besætningen paa Hartkornet og paa Embedsmænd. Ved Hartkornet vilde man sige, at Scalaen ikke er betydelig, idet Hartkorn under